

22/1/1955 *Parool*
 Te Amsterdam hebben enige schilders en beeldhouwers het initiatief genomen tot oprichting van een werkgemeenschap van allen, die „daadwerkelijk willen medewerken aan de ontwikkeling van de hedendaagse vormgeving". In een nadere omschrijving van hun doel delen Crouwel, Gerrits, Ittmann, Karsten, Kersten, Neumann v. Kruiningen, Ongenal en Volten, leden van de experimentele groep '54 (Creatie) mede, dat het straffer worden van de organisatie-vormen in onze maatschappij ernstige bezorgdheid wekt omtrent de plaats van het vrije experiment, het belangeloze artistieke research-werk, dat een eerste voorwaarde vormt voor de instandhouding der cultuur. Daarom lijkt hun „de tijd aangebroken voor het in het leven roepen van een liga, die de positieve krachten op artistiek, technisch, paedagogisch, wetenschappelijk en commercieel gebied samenbundelt. De groep „Nieuw Beelden" wil de draad zijn, waar rond zulk een werkgemeenschap zich zal kunnen kristalliseren. De groep is van mening, dat de waarde van de nieuwe ideeën omtrent kunst en samenleving alleen proefondervindelijk te bewijzen zijn en zij liet daarom haar eerste taak in het organiseren van demonstratieve tentoonstellingen, teneinde de belangstelling van overheid en publiek te leiden in die zin, dat aan de hand van het geëxposeerde experiment plannen kunnen worden bevestigd voor reële projecten. Een tweede taak ziet de liga in het organiseren van gesprekken tussen „stedenbouwers, architecten, beeldhouwers, schilders en ontwerpers onderling zowel als in combinatie met wetenschappelijke en maatschappelijke werkers, in één woord met allen, die zich verantwoordelijk weten voor de geestelijke en materiële gestalte van de wereld van morgen."

Liga Nieuw Beelden

22/1/1955 *Parool*
opgericht

In Amsterdam heeft zich gevormd de Liga Nieuw Beelden uit vertegenwoordigers van de groepen Vrij Beelden, Creatie, de Experimentele Groep en uit enige andere beeldhouwers en schilders.

De groep (secr. Churchill-laan 158) stelt zich voor demonstratieve tentoonstellingen te organiseren en gesprekken tussen beeldende kunstenaars, architecten, ontwerpers en wetenschappelijke en maatschappelijke werkers te beleggen.

Liga Nieuwe Beelden

Haarlemsche
opgericht

Enige schilders en beeldhouwers hebben het initiatief genomen tot oprichting van een werkgemeenschap van allen, die daadwerkelijk willen medewerken aan de ontwikkeling van de hedendaagse vormgeving. Men wil een vernieuwde eenheid tussen kunst en leven en demonstratieve tentoonstellingen organiseren. De groep die zich „Liga Nieuwe Beelden" noemt, is van mening, dat de waarde van de nieuwe ideeën omtrent kunst en samenleving alle proefondervindelijk te bewijzen zijn. In deze groep zijn de kunstenaars Crouwel, Gerrits, Ittmann, Karsten, Kersten, Neumann, Van Kruiningen, Ongenal en Volten.

WE ZIEN HIER zelden de huidige Amsterdammers — een reden zich bij voorbaat dankbaar gestemd te voelen voor deze tentoonstelling in Kunstzaal Plaats, waar drie hoofdstedelijke kunstenaars van een zekere betekenis gelijktijdig voor de dag komen. Alle drie zijn semi-„abstract" en daarin in zover onderling verwant, dat hun werk op het heldere en positieve is gericht. Het verdraagt ondanks verschillen dat ook goed elkaars onderlinge nabijheid het maakt in zijn gezamenlijkheid en zins de indruk van een demonstratie. In een ter inzage liggend vouwblad van de „Liga Nieuw Beelden" — waar twee van de drie exposanten behoren — wordt trouwens gesproken over „demonstratieve tentoonstellingen". Daarbij doelt men klaarblijkelijk o.a. op het verduidelijken van de éénheid van het moderne interieur en het moderne kunstwerk, die beide eenzelfde levenshouding tot uitdrukking kunnen brengen. Deze kant heeft de tentoonstelling door haar inrichting ook enigermate (de beeldhouwer Karsten is van huis uit architect), maar toch kwam de gedachte aan een „demonstratie" in mij op alvorens ik het bewuste vouwblad las.

Demonstratie waarvan? Ik aarzel tussen de woorden „blijheid" en „openheid", termen die natuurlijk in dit verband lang niet alles zeggen, maar die in elk geval voor de hand liggen en een essentieel aspect van het werk raken. Men klaagt weleens, dat de moderne kunst somber is en voor stromingen als het expressionisme en het surrealisme gaat dit gedeeltelijk op. Daarnaast is er dan echter, in de moderne architectuur en de binnenhuiskunst, in de stijl van onze vervoermiddelen, reclames, textielen etc. en tevens in veel hedendaagse schilder- en beeldhouwkunst, juist een sterk streven

bemerkbaar naar klaarheid, overzichtelijkheid, directheid en verwante waarden, die zeer kenmerkend zijn voor onze tijd. 16.2.1955 *Parool*

IN de kleine Haagse Kunstzaal Plaats, boven de begane grond gelegen (Plaats 21), ditmaal drie Amsterdammers: de schilderes Frieda Hunziker, de schilder Wim Kersten en de beeldhouwer Charles Karsten. Gedrieën brengen zij een flinke dosis Amsterdamse lucht naar de Hofstad over: de lucht van jhr. Sandberg's Stedelijk Museum en van de groep „Nieuw Beelden", die in haar bedoelingen en uitingen nog het meest verwant is met de sfeer die van dit veelomstreden, ontegenzegglijk markante museum uitstraalt. Twee van de exposanten zijn overigens aan dit museum verbonden en hebben door hun dagelijks contact met de moderne meesters zeker geen onbelangrijk deel van hun artistieke bagage geassimileerd. 19/2/1955 *Haarlemsche*